

אוניברסיטת בר-אילן - הפקולטה למשפטים

בחינה בקורס ניהול מו"מ וגישור - מועד א' תשס"ח

99-948-01

ד"ר אורנה דויטש

משך הבחינה: שעתיים וחצי
ניתן להשתמש בכל חומר

ארוע

יוגב ועמית מנהלים עסק בשם "יומית", שבו נמכרים מוצרים אלקטרוניים מסוגים שונים, המיובאים מסין.

יוגב הוא מהנדס אלקטרוניקה בעל מומחיות בנושא מכשירי החשמל ועמית הוא בוגר החוג למינהל עסקים. העסק הוקם כך שכל אחד יתרום את חלקו בקטע הרלוונטי לתחום התמחותו. לימים חשב עמית כי העסק צריך להתרחב כך שתיפתח חנות למתן שירות לביצוע תיקונים במכשירים. יוגב הודיע לעמית שדי לו בעסק הקיים שכן הוא נאלץ לבדוק את הסחורה בסין והנסיעות מתישות אותו.

עמית לא הסכים לכך ופנה לבועז בהצעה שבועז יקים עסק אשר יטפל בתיקון המוצרים הנדונים. על-פי ההצעה, עמית יפנה לבועז את רוכשי המוצרים מהעסק "יומית", ובועז יעביר לעמית 10% מהתקבולים מהלקוחות. בועז הסכים להצעה זו. יוגב ועמית המשיכו לנהל את העסק, כאשר יוגב אינו יודע על העסקה בין בועז לעמית.

כעבור חמש שנים, לקוח פונה ליוגב בדרישה שהעסק ("יומית") ידאג לתקן מכשיר שהלקוח רכש ממנו. יוגב משיב שהעסק אינו אחראי לביצוע התיקון. הלקוח טוען כי בעבר "יומית" טיפלה כבר בקלקולים במוצר, באמצעות בועז, אשר אליו הופנה הלקוח על-ידי עמית, ואשר הציג עצמו כשותף של "יומית". הדבר התקבל על דעתו של הלקוח שכן שם עסקו של בועז הוא "בומית", הדומה לשם העסק "יומית". יוגב מעמיד את הלקוח על טעותו ומחליט לברר את הנושא אצל עמית.

עמית מספר ליוגב כי הוא אכן פתח עסק לתיקונים עם בועז, לאחר שיוגב לא הסכים לרעיון. יוגב כועס על עמית שלא סיפר לו על העניין. הוא פונה לעורך-דין, המסביר לו כי הוא יכול לתבוע את הרווחים מגיעים לו, בגין השימוש במוניטין של העסק "יומית" לצורך מתן שירותי תיקונים.

יוגב הכועס פונה לעמית בדרישה לתשלום לפי עצת עורך-דינו, ומציע לעמית שעמית ישלם ליוגב את מה שמגיע לו בגין חמש שנות השימוש במוניטין של העסק המשותף שלהם. עמית רותח ומטיח ביוגב שהוא נצלן והוא מנסה להתעשר מעבודתו, בעוד שיוגב התנגד ליוזמה ושאלף לנוח.

יוגב נפגע מתיאורו של עמית את תרומתו לעסק כמנוחה, בעוד שיוגב חש מותש מטיסות הלוח ושוב לסיין על-מנת לפקח על המוצרים ולטפל במוכרים הסינים המנהלים את עסקם בנוקשות. כבר מזמן הוא חש שהנטל אינו מתחלק בצורה שווה והוא נושא בעיקר הנטל, אולם הבליג. דבריו של עמית מתמרצים אותו לדרוש הסדר חדש בכל הנוגע לחלוקת הרווחים בעסק ("יומית"), כך שהוא יקבל רווחים בשיעור שהוא גבוה ב- 10% מאחוז הרווח שהוא זכאי לו על-פי ההסדר הקיים.

גם עמית מצידו ממורמר על ההוצאות הכבדות שבהן נושא העסק עקב הטיסות הרבות ומזה זמן רב הוא חושב שיש מקום לשינוי צורת הניהול כך שהפיקוח ייעשה מרחוק, דהיינו מהארץ, ובכך ייחסך הצורך בטיסות מרובות ובהוצאות כבדות בצידן.

יוגב יוצא לטיסה נוספת ובדרך גומלת בליבו החלטה להגיש תביעה כנגד עמית על-מנת לחייב אותו לפחות לשלם לו את חלקו ברווחי עסק התיקונים של מוצרי החשמל. בעקבות כך מוגשת תביעתו של יוגב כנדון, ועמית מגיש כתב הגנה.

המנ"ת מזמין את הצדדים לפנות למרכז המגשרים "גלה את האור".

עורך הדין של יוגב (להלן "עורך הדין") ועמית מגיעים למרכז הגישור, כאשר ברור להם כי ההפנייה היא לגישור ללא תמורה. המזכירה של המרכז מפנה אותם ליוכי, אשר סיימה קורס גישור במרכז ועברה קורס גישור מתקדם. היא רשומה ברשימת המגשרים של המרכז.

הצדדים מחיישים בחדר בו נמצאת יוכי. היא מסבירה להם כי עליהם לשתף עימה פעולה שכן היא התמנתה על ידי בית המשפט ובית המשפט מצפה שהעניין יסתיים בהסדר.

עורך הדין אומר לה כי הוא יודע מקורס הגישור שהוא עבר, כי כל צד יכול לעזוב כרצונו. לכך משיבה יוכי המגשרת כי אכן הוא יכול לעזוב בכל עת, אולם השכר עבור הגישור ישולם במלואו, כך שכדאי לו להישאר ולמצות את ההליך. עורך הדין מופתע ומציין כי בהפניית בית משפט לא צויין שיהיה תשלום. לכך עונה לו יוכי שהדבר הוא מובן מאליו ולכן לא צריך לציין אותו.

עורך הדין המום ושוקל את צעדיו. בשלב זה יוכי מסבירה לנוכחים כי הם משתתפים בהליך מרצונם ולכן הם ישתפו פעולה איתה ויענו על שאלותיה ככל שיידרש, לשם בירור המחלוקות וחיפוש אחר פתרון שאותו היא תציע כפתרון הוגן להסדר פשרה בין הצדדים.

עמית שואל היכן יוגב, ועורך הדין משיב כי הוא עדיין בסין. יוכי המגשרת שואלת מי זה יוגב ונענית שהוא התובע. יוכי מגיבה כי אין בו צורך אם הוא מיוצג על-ידי עורך דין.

בשלב זה יוכי מבקשת מעורך הדין לתאר את התביעה, והלה משיב כי התביעה מפורטת בכתב התביעה והוא אינו מעוניין לבזבז זמן בדיון המיותר הזה. לכך עונה לו יוכי כי הם בהליך גישור והיא אינה עורכת דין, ולכן זה חשוב שהוא יפרוק את אשר על ליבו.

עורך הדין מזועזע לשמע הדברים ומבקש לפרוש מההליך. יוכי אומרת שאין בעיה אך עליו לשלם חצי אחוז מערך התביעה. כיוון שהתביעה היא בסכום של 1.5 מיליון ש"ח, עליו לשלם 7.500 ש"ח. היא שואלת אותו אם הוא בטוח שהוא מעדיף ללכת. היא יכולה להמליץ על הנחה

במחיר אם ישתף פעולה, שכן נראה לה שהתיק מאוד מתאים לגישור ויש לה הרבה הצעות יצירתיות לפתרון.

עורך הדין מבקש לפרוש ויוצא מהחדר. יוכי אומרת לעמית שהוא חייב להשתתף בתשלום מחצית מעלות הגישור גם כאשר הוא לא אשם בכך שהגישור אינו מתבצע. עמית מופתע ואומר כי הוא הבין שההליך ממומן על ידי מערכת בתי משפט ופרט לכך, אין לו התנגדות לגישור. יוכי אומרת לו כי היא בטוחה שבית משפט לא הטעה אותו ולכן עליו לשלם.

דונו בארוע על-פי החוק, התקנות ומתודת הגישור.
(יש להתייחס לכשלים המתוארים באירוע וגם לשאלה כיצד הגישור אמור היה להתנהל לפי החוק, התקנות ומתודת הגישור).

בהצלחה!